

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 189.

Femte Session.

58de Mode.

Tirsdagen den 20de December.

(Fortf.)

Alberti (fortf.): Mit første Endringsforslag til § 2 gaaer ligeledes ud paa en Nedsættelse af Minimum af Mulcten fra 10 Rbd. til 5 Rbd., og, da enhver Vaadesgjerning med Hensyn til Telegraphen jo kan komme ind under denne Paragraphs Bestemmelser, saa troer jeg, at denne Mulct vil være tilstrækkelig af de samme Grunde, som jeg nu fremhævede med Hensyn til Nedsættelsen af Mulcten efter § 1. Mit andet Endringsforslag til § 2 gaaer ud paa, at Slutningsordene i denne Paragraph, hvorved det bestemmes, at „naar Noget har beskædiget Telegraphapparaterne af Vaade, og undlader at gjøre Anmeldelse derom, saa skal denne Undladelse betragtes som en skærpende Omstændighed,“ skulle udgaae af Paragraphen. Det forekommer mig nemlig at være en urimelig Haardhed at bestemme, at en Mand, fordi han ikke anmelder en Vaadesgjerning, som han maaskee slet ikke veed Noget om, derfor skal isælde en haardere Straf. Dersom den Bestemmelse, som nu staaer i Loven, skal have Noget at betyde, saa maatte det jo være, naar Anmeldelsen om Beskadigelsen fandt Sted, før Telegraphvæsenet satte sig i Bevægelse desangaaende; men det kan jo ogsaa meget ofte hændes, at den Mand, som beskædiger Telegraphen, ikke er istand til at gjøre denne Anmeldelse, inden Telegraphvæsenet har henvendt sig til det Offentlige. Jeg har ikke Noget imod, at en Anmeldelse om, at der er paaført Telegraphapparaterne Beskadigelse, bør være en formlidende Omstændighed — det troer jeg ligger i Sagens Natur — men jeg troer, at det er en Haardhed og en Strengthed, der i Almindel-

lighed ikke kjendes i Straffelovene, at Undladelse af at anmeldte en ubetydelig Vaadesgjerning skal kunne skærpe Straffen, og jeg har derfor foreslaaet, at denne Slutningsbestemmelse skal gaae ud.

Justitsministeren: Naar der for en strafbar Handling bestemmes visse Grader af Straf, saa ligger det i Sagens Natur, at en vis Vilkaarlighed kommer tilstede ved Bestemmelsen af disse Grader, og man kan ikke med absolut Visshed sige, at den og den Grad er netop den, der bør være den mindste eller den største. Forskjellen mellem de Forslag, der indeholdes i Lovudkastet, og dem, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand, er ikke betydelig, og man vil altsaa see, at selv han antager, at Ministeriet dog omtrent har truffet det Rette. Der er forøvrigt 2 Grunde, der, saavidt jeg skjønner, medføre, at Straffene for de her omhandlede Beskadigelser ikke kunne være aldeles ubetydelige. Den ene er, at ikke ubetydelige Forstyrrelser kunne skee i mange Forretninger ved Beskadigelser af Telegraphen; thi, naar først Telegraphen er begyndt at benyttes, indrette Mange sig paa stadig igjennem den at erholde visse Efterretninger, og, naar disse udeblive, fordi Ledningen er afbrudt, da ville, som man vil indsee, Forstyrrelser let kunne indtræde. Den anden Grund er den, at det ordentligvis vil være meget vanskeligt at opdage, hvem der maatte være den Skyldige, og, ifølge criminaltiske Grundsætninger, er dette en Omstændighed, der altid medfører en vis Strengthed i Straffebestemmelserne. Telegraphvæsenet vil snart opdage, mellem hvilke Stationer Beskadigelsen har fundet Sted; men, naar det derefter skal undersøges, paa hvilket enkelt Sted Beskadigelsen er foregaaet, da kan en temme-